

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 17.јуна 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Хвала вам. Где је адв.Перковић? Неће доћи? Јел сте се нешто договарали ко ће га да мења? Ви. Јесте ви сагласни? Јесте.

Констатује се да су присутни:

заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,

опт.Ђукић, Медић, Боројевић и Шолаја.

Браниоци Радовановић, Петровић, Драгић.

При чему ће бранилац Драгић мењати браниоца Перковића уз сагласност опт.Медић Драгана.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес настави. Настављамо завршне речи.

Опт.Боројевић Драган

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ:

Добар дан. Ево овако одмах на почетку да кажем да се у потпуности слажем са мојим браниоцем, подржавам га и онда ћу да кренем од ових сведока Павловића и Томића. Ти људи су рекли да мене нису видели тамо, а ја сам тврдио да је тако и тако је и било, сад зашто они нису, зашто су рекли против мене не знам, то вероватно има неку своју позадину, неко стоји иза тога, ја не знам ко је можда ћете ви да откријете то кроз транскрипте, али морам да вам кажем ово, ја кад сам дошао пред истражног судију, човек ми је рекао шта ми се ставља на терет како је кривично дело учињено, колика је казна запрећена и ја сам рекао истину пред истражним судијом. Сад да ли би ја био толико глуп човек да кажем, да наведем два сведока Томића и Павловића, а лажем истражног судију, а нисам сигуран да ће они да потврде ту моју причу, мислим то ми је мало чудно, вјероватно би се бранио ћутањем па би онда чекао свог адвоката да дође па би правио причу, навео би људе за сведоке моје пријатеље за које сам сигуран да би потврдили моју причу. Овако кажем опет ја сам рекао истину, а сад зашто су њих двојица тако поступили не знам, искрено се надам да ћете ви то да откријете кроз

транскрипте, ја не знам ко стоји иза тога, али неко стоји сигурно. Сад само покажаћу вам једну изјаву из 2004. године, ја знам да ви то нећете узети у обзир, даћу вам ја ту изјаву, мени не теба, ево на страни 9, изјава Томић Милована, каже овако Томић, ја сам због своје личне сигурности изашао из аутобуса и кренуо заједно са Боројевић Драганом и Павловић Бранком, сад се ја питам откуд Бранко Павловић у изјави Томић Милована, а он њега овде не спомиње нигде ни код истражног судије ни пред вама, зашто је рекао тамо значи нешто је ту сумњиво, неко стоји иза тога, а сад вероватно ћете ви то да откријете.

Још једанпут кажем што се њих тиче рекао сам истину и да сам хтео да лажем никад ја никад њих двојицу не би ставио за сведоке јер они су мени нико и ништа, ето једноставно познаници, знамо се са ратишта и виђали смо се у граду, нисмо се дружили ништа, тако да не би њих ставио за сведоке да сам хтео да лажем нешто. Ето толико само о њима двојици.

Сад за П-1 да кажем, шта нам је човек све овде испричао, шта је причао пред истражним судијом кад је мислио кад није био сигуран да сам ја кад ме није добро запамтио малтене није ме знао, после долази пред судско веће и прича, запамтио сам га оштре црте лица, видио сам му профил, а мене не види уопште у међувремену. Нешто не штима, човек је променио исказ, а човек кад промени исказ не може нико да ме убеди да је јуче говорио истину, а данас лаже или обратно. Он је више пута овде спомињао неке филцане кафе на другом терену, па замислите човек рањен додуше лакше рањен у ногу али крвари, ја сам видео тог човека, крварење обилно не зна се да ли је исечена артерија да ли није, таква конфигурација терена да не може да дође ниједно санитарско возило, хеликоптер не може да се дигне од НАТО авиона да дође да га извуче и мени пада на памет да ја њему кажем да иде он да тражи филцане да ми кувамо кафу, а човек крвари не зна се како је, да ли је артерија исечена да ли може да умре, мислим то је измишљена прича само да би он вама дочарао како је он мене видио тамо. Ми нисмо тамо били на никаквом пикнику, на неком камповању па да смо могли да пијемо кафу или не знам, добро да није рекао да сам му рекао да донесе и ракију, значи то је измишљена прича. Шта још да кажем за П-1, он се овде представио као јако храбар човек, сећате се у изјави кад је рекао да је Ђукићевом брату тамо у Борову насељу отео пиштољ кад је малтене голорук без пиштоља, без ичега, отео том момку пиштољ, то значи то је човек храбар, има срце, а шта се дешава у Подујеву, има аутоматску пушку, има 30 метака у оквиру и види тамо да неко малтретира жене, децу, неко виче поби то, терај уза зид и он стоји са цигаром, запалио цигару и онако каже то треба да се одведе у полицијску станицу и пуши цигару, уопште не реагује човек, а има аутоматску пушку, а овде је

отимао пиштољ само са рукама. Шта значи то, човек лаже. Лаже зато што је и сам учествовао у том злочину. Што се тиче моје атлетске грађе, чули сте шта је рекао Горан Стопарић за њега како је он био грађен, то сви знају у јединици каки је он био набилдован и он је мене уврстио у тај стрељачки stroj како је он то рекао на своје место. Зато и спомиње моју атлетску грађу како је рекао да сам ја био атлетски грађен што није тачно, рекао сам више пута да сам избоден ножем да нисам могао да тренирам, то можете да проверите у СУП-у Шиду, у болници у Сремској Митровици, избоден сам ножем 12. јула 1998. године, где нисам могао 6 месеци да дигнем руку овако. А и да сам био атлетски грађен, он то није могао да примети, рекао сам да сам прошао обуку и да тачно знам шта значи кад се обуче униформа на кнап да буде затегнуто све, шта значи кад се обуче један број већа униформа. Ја сам увек кад сам задуживао униформу, задуживао један број већи из тих разлога да би могао да се крећем, да залегнем у датим моментима, да чучнем, да прескочим ограду, да ускочим кроз прозор и тако даље. Тако није било шансе да сам био атлетски грађен није могао то да примети. Измишљена прича, он је био човек атлетске грађе. Шта је рекао он на питање судије Крстајића, када га је судија Крстајић питао кад је он повезао мој лик са мојим именом и презименом, пошто он није знао како се ја зovem, он каже дословце овако то је било конкретно кажем 1999. године, ја вам гарантујем да никад нико до 2003. године, децембра месеца да ли 10. или 11. децембра кад Горан Стопарић постаје сведок сарадник, никад нико није споменуо име Драган Боројевић, значи није било силе ни шансе, то ви можете да проверите у спису предмета који је вођен против Саше Цвјетана. Ја сам ишао у те списе, ви сте ми одобрили то, читао сам, нема Драгана Боројевића до 2003. године, значи ту вас је слагао. Шта још да кажем.

Моја велика грешка, дај боже да ме та грешка не кошта 20 година робије, што ја нисам тражио препознавање са сведоком П-1, верујте ми никад за никад тај човек не би уперио прст у мене, он мене не познаје, не позна ме ја вам гарантујем да не ме не позна. Он све нагађа, Стопарић кад је био рањен, шта вам је рекао он да ја нисам извукао Стопарића, него га је извукао неки САЈ-евац, шта је рекао Стопарић кад је сведочио да сам га ја извукао, значи он не зна ко је извукао Стопарића, а тврди да ја нисам, а Стопарић каже да јесам. То је то што се тиче сведока П-1, још једанпут кажем човек лаже и он је мене уврстио на своје место у тај стрељачки вод.

Сад ћу да вам кажем ја како би се ја бранио да сам хтео да лажем нешто у овом поступку, прво што би направио бранио би се ћутањем пред истражним судијом, не би рекао једну реч једину, јер добио сам адвоката по службеној дужности, нисам ни знао ко је човек ништа,

искористио би своје право и рекао би браним се ћутањем, сачекао би мог адвоката, рекао би му шта је на ствари, дао би му списак 10 људи мојих добрих пријатеља са којима сам ја ратовао, пролазио добро и зло, и написао би на папир шта да кажу и не би никад ништа рекао истражном судији него би дао изјаву у септембру месецу кад сам изашао пред судско веће, а дотле би припремио сведоке и рекао изашли смо нас 10 из аутобуса, ушли смо у једну кућу претражили смо је, није било никога, ту смо се сместили, након 10-15 минута је почела пуцњава, чули смо ко је пуцао, зашто је пуцао у кога је пуцао не знамо и заједно смо се вратили у аутобус и то је то, и онда би они дошли ту и потврдили моју причу. То би била моја прича да сам ја хтео нешто да лажем, не, ја нисам хтео да лажем ништа, све што сам рекао све је истина јер сматрам да само истина може да сруши ову срамну оптужницу која је подигнута против мене.

Сад да вам кажем како би се ја понашао да сам ја био у том дворишту. Верујте ми, прошао сам обуку, знао сам шта се ради са цивилима у рату, никад за никад жене и децу нико не да их не би извео на улицу, не би их нико из куће извео то вам ја гарантујем, нико из куће их не би извео. Оне мушкарце што је Цвјетан рекао тамо да је био неки рањен, О.К. њих би одвео у полицијску станицу, предао би тамо нека они објасне зашто је рањен, ко га је ранио и не знам, а жене и децу или би ја остао ту испред куће или би ставио два човека ту да не дају ником да уђе, обавестио би команданта да ту има цивила, има жена, има деце, да им се обезбеди храна, вода, ако је неко болестан лекови не знам шта, нико за никад не би додирнуо ниједну жену, какво претресање жена, какво претресање деце, шта дете може да има, бомбу, пиштољ, шта да ради дете са, нема нико право то да ради, нико, нико. Ја вам гарантујем да их нико пипнуо не би, нико. И ако би неко случајно на силу то нешто пробао, излупао би му главу на сто места, кундаком би га тукао од пушке у главу, да сам неким случајем ја видио Горана Стопарића, да сам био у том дворишту, да сам га ја видио да претреса ту неку жену тамо, тог неког чичу, па онда онај што је неку жену тамо, што ју је раскопчавао па јој гурао руке у недра, гарантујем вам да би му променио лични опис, сигурно. Још једанпут кажем нико их не би пипнуо да сам ја био у том дворишту, а не дај боже да пуца у њих или нешто. То би било то отприлике, још једанпут кажем нисам крив, нисам починио ово кривично дело, имао сам сина у то време старог 10 година, о боже 10 месеци, тамо је убијено дете од 2 године, да ли би ја могао после свега тога нормално да живим, да функционишем, да добијем још једно дете, да се дружим са људима, да радим нормално, не би или би завршио у некој болници душевној или би извршио самоубиство, моја психа то не би могла да издржи. Ја себе сматрам нормалним човеком, нисам

болестан, нисам умно поремећен, мени је савест чиста господо судије, дух ми је миран. Можете да проверите у затворској амбуланти тамо има мој картон, ишао сам, имао сам проблем са кичмом и тако, можете да проверите ја сам 20 месеци тамо, да ли само отишао некад код доктора да се пожалим да сам нервозан, да ми требају неке таблете за смирење, неки «бенседини», не, никад, никад ниједну таблету нисам попио. Човек који изврши овакво кривично дело не може да живи нормално, да нормално функционише, мора нешто да узима, нешто за смирење. То га убија у главу, мене ништа, ја сам нормалан. Још једанпут кажем савест ми је чиста, дух ми је миран, нисам починио ово кривично дело и замолио би ово судско веће да добро размотри све изјаве сведока П-1, моју изјаву која је само једна једина из 2004. па 2007. па опет 2008. године, никад изјаву нисам променио из једног разлога, зато што сам рекао истину, само истину јер се надам и убеђен сам да ће истина да победи ову оптужницу. Ја ово кривично дело нисам починио. Пушку нисам репетирао у Подујеву, метка једног нисам опалио, жао ми је што не знам број пушке, што нисам запамтио да вам кажем па да се извештачи та пушка да се види да ли је пуцано из те пушке, али то је сад немогуће, не знам број и не знам шта да кажем више. Отприлике то је то. Нисам починио кривично дело, не би то никад у животу направио, прошао сам ратишта, причао сам од `91. до `95. па после Косово, био сам у ситуацијама конкретно сад да кажем у Вуковару, где сам наилазио у подруму, где сам налазио хрватске цивиле жене и децу, где сам деци делио чоколаде, где сам их штитио, где сам их извлачио на слободну територију ван домета ватре где су се водиле борбе, помагао сам им једноставно нисам такав човек, не би никад могао да пуцам у дете, никад за никад без обзира да ли је оно албанске националности, муслиманске, хрватске, не знам ја чије. То је то, ја немам више шта да изјавим, још једанпут би замолио да донесете ослобађајућу пресуду јер стварно нисам починио кривично дело. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Хвала и вама.

У завршној речи опт. Боројевић Драган анализирао је исказе сведока Павловића, Томића за које је навео да не говоре истину, сведока П-1 чији је исказ лажан јер овај сведок њега заправо и не познаје, није могао да види и не зна његово име и презиме. Предложио је да суд донесе ослобађајућу пресуду.

Опт.Шолаја Миодраг

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА:

Добар дан. Поштована председавајућа и поштовано судско веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините ви, Боројевић Драган је хтео нешто да каже. Добро.

Као доказ да сведок Томић није говорио истину приложио је у фотокопији исказ сведока Томић Милована из предмета који се водио пред Окружним судом против Цвјетан Саше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, та изјава се налази, ми смо вршили увид у тај спис. Добро. Кажите. Хвала. Хвала.

Опт.Шолаја Миодраг

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Добар дан.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА:

Ја би само одмах на почетку да кажем да никад не би могао да извршим такав злочин, поготово на тој деци и ја сам сам тад био млад, и ја сам сам остао без мајке са 12 година и поготово никад не би могао да пуцам у децу и уопште у било какве цивиле, нити сам био у том дворишту како ме наводе сведоци. Сведок П-1, нити сам претресао било кога, а то шта тужилаштво врши притисак на мене наводно да сам ја био у том дворишту, да сам ја могао да видим ко је извршио тај злочин, па онда изврће причу да сам ја уствари тај који је учествовао у том делу. Ја немам разлога да лажем, ја сам од 2003. године био сведок и код тог Цвјетана, код Цвјетан Саше, ни он ме дечко нигде није спомињао у својим изјавама и код тог Демировића сам био сведок, ни он ме не спомиње. Одакле њему једном да он после свега тога да он спомиње моје име и презиме, а сам је рекао да ми не зна, него је после рекао да је читао у списима моје име и презиме, а вама је пред неки дан рекао да је `99. зна још мој надимак, а тај мој надимак никад није спомињао. Он све шта је спомињао, спомињао је тог неко Салета, никад није спомињао моје име нити презиме, нити сам ја учествовао у било каквим делима и нисам учествовао у никаквим убиствима и тог момента нисам био у том дворишту и нисам припадао тим људима, ја сам био са Крцком кога се сећам Брајић Крцком који су и били ту као сведоци и потврдили да сам био са њима у кући, даље не знам колико је рекао 150-200 метара и да сам био, да ме је Дабић како се зове, Александар да ме је видио за време пуцњаве да ми излазимо напоље, а да је он дошао у нашу кућу. Ја не

могу да, како ја могу у исто време да будем на два различита места, и да имам 10 различитих надимака, 10 различитих описа мене. Ја тај злочин нисам учинио, нити сам учествовао у том злочину. Замолио би вас да ме ослободите ових оптужби, молим вас од срца, ја не знам зашто људи то говоре, вероватно они имају некога разлога да би заштитили себе или друге, ја нисам то учинио нити сам био ту тад кад се десио тај злочин. И сама госпођа Кандић ту кад сте ви рекли да је, госпођо председавајућа кад сте ви рекли да је Шолаја у једној опасној ситуацији, и она је сама скочила и рекла биће он још у горој ситуацији, ја не разумем шта то значи, шта је она мени хтела тим да каже. Многи су сведоци долазили ту и исто су спомињали ко и ја да су чули да је Стопарић добијао паре, зашто баш на мене, зато што мене нема нико да заштити и отац ми умро сад немам никог. Зашто баш мене, то ми није јасно никако, многи су сведоци рекли само је на мене и остали сведоци који су били ниједан ме није поменуо ни да ме је видио испред тог дворишта, уопште. Ја вас молим, верујте ми искрено од срца, нисам био у том дворишту кад се десио тај злочин. Немам више шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Опт.Шолаја Миодраг у завршној речи наводи да сведок који га терети, Стопарић Горан, је добио новац за своје сведочење да би га лажно оптужио. Иначе он ово дело није извршио, никада не би дирао жене и децу, он није такав човек, стога предлаже да га суд ослободи од оптужбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има нешто да изјави? Боројевић Драган изволите.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Извињавам се заборавио сам за овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога?

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Никицу Ковачевића?

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: За Фашисту ово што је рекао.

Констатује се да опт.Боројевић Драган жели још нешто да дода у своју одбрану, па се оптуженом омогућава да настави са излагањем и давањем завршне речи.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ:

Како је могуће, овде је било 10 сведока које сам ја питао да ли вам је неко претио, сви су рекли не нико ништа, само је прећено Фашисти, Ковачевићу и Томићу, и једини њих двојица су мене споменули Томић

да ме видио у дворишту па ми није јасно он је стајао каже поред Ђукића, он је мањи од Ђукића за главу и по, уствари неких 15-20 цм, како то да ме Ђукић није видио а он ме види. Како ме није видио Петар Чубра, Перо Чубра, и не знам већ ко, и само је њему прећено да ће да буде убијен и не знам шта све не. Исто тако и Фашисти, он ме видио мене и Гуљу да идемо иза тих цивила. Цвјетан, П-1, САЈ који је, ја и Медић, то каже Фашиста, долази Томић шта нам каже Томић, два САЈ-а, два Босанца, два ПЈП, Цвјетан и П-1, мене и Гуље нема, вјероватно се нису добро договорили или нису запамтили од тог налогодавца који им је то рекао да кажу па су побркали лончиће и не могу да верујем да ниједна служба, они су то пријављивали, то су рекли пар пута да су ишли у станицу полиције у Шид, не могу да верујем да ниједна служба није открила те људе који су њима претили. Шта значи то, да људи лажу, лажу за некога, ја не знам за кога, не могу да кажем, не могу да тврдим, ја сам у затвору, немам контакт са никим вани, посета кад ми дође и не питам за никога, питам за фамилију, и то је то. Ништа само да кажем да су обадвојица слагали, слагали зашто, не знам, можда ћете ви то да откријете кроз транскрипте, када будете то све преслушавали, ко стоји иза тога. То је то, и за Горана Стопарића још да кажем, њега сам заборавио, само да поновим, то сам већ једанпут рекао зашто мене тужилаштво за ратне злочне није ухапсило 2003. године у децембру месецу када је Горан Стопарић увезао моје име и презиме са овим злочиним, то ми није јасно. Ја се шетам слободно 4 године, радим, живим у Шиду никад ме нико од ниједне службе, не знам од полиције, никад нико није дошао код мене да пита шта је то било тамо, шта се то издешавало, никад нико ништа, па се чудим зашто нисам ухапшен него шта, они су чекали да ухвате оваквог једног миша као што је П-1 да каже да ме је видио у том дворишту, па да то повежу тако да би на основу лажног сведочења обадвојице, да се ја означим као злочинац, а нисам починио тај злочин. То је то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Завршна реч онако како је евидентирано путем аудио технике у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има нешто да дода? Опт. Ђукићу шта? Да допуните завршну реч? Молим?

Опт.Ђукић жели да допуни своју завршну реч, па затим наводи:

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ:

Ја сам јуче говорио о доказу тужилаштва то је записник о препознавању. Записник о препознавању је препознавање које је вршио оштећени Фатос Богујевци. Фатос Богујевци је овако рекао у овоме, том препознавању, има у записнику, каже овако бројеви 3 и 5 нико ми није познат ако се нису променили, а највише ми је познат број 2, ја се налазим под бројем 5. Ми сви овде смо чули како је оштећени Фатос Богујевци сведочио, сви смо могли уочити колику је он бол у себи носио, а истовремено и мржњу за све што је српско, што је после свега што је доживео и оправдано и не може се замерити њему. Сетите се како је описао људе који су му указали помоћ и спасили живот, од ратардираних који су га превозили до болнице, до доктора који га је тукао по глави кад је он рекао да га боли, па бих сад питао ја све овде, да ли би Фатос Богујевци који је у време ове трагедије која га је задесила имао 12 година и који се свега сећа, рекао за мене на препознавању да му нисам познат, а да је при томе постојала икака сумња значи један црв сумње да је у њему постојао да је пред њим човек који је извршио овај злочин, не него он напротив је рекао да није ме препознао јер је сигуран да ја нисам био учесник тога као што и нисам. А исто тако Фатос Богујевци се добро сећа човека са шлемом, а ми сви овде у овој судници добро знамо да је то сведок П-1. Зато сматрам да ово судско веће мора да одбаци сведочење сведока П-1 у потпуности. Још само да кажем ово, пуномоћеник оштећених, госпођа Наташа Кандић, за коју сви добро знамо да жели по било коју цену да се дочепа и осуди ратне злочине. На жалост само међу Србима злочинце прогања. Знамо да је упозната са овим шта се десило у Подујеву 28. марта 1999. године, и мислим да до сада нити у једном поступку за ратне злочине који је вођен у овим судовима није рекла да сведок тужилаштва, сведок П-1 код нас у овом случају, заштићени сведок, лаже. А то је рекла у овоме судском поступку 12.12.2008. године на страни 41/81 у првом реду имате цитирам «па шта ме брига што је главни сведок, нећу лажи», значи и ово је доказ да сведок П-1 лаже и да веће одбаци господина П-1 као сведока. Ако сви оптужени, сви сведоци, пуномоћник, кажу да овај сведок П-1 лаже, оштећени кажу да су видели убиство Шефкете када су враћени, указују и они да овај сведок лаже који је сасвим другачије то испричао, значи и они говоре на одређени начин да он лаже. Још једна ствар, сведок П-1 никада није рекао да је видео ко пуца, а нама се овде суди за убиство да би неко могао некога оптужити за убиство то би исти морали видјети, и да буде сигуран у то да је видио ко пуца. 21.01.2009. године П-1 каже на страни 47/58, 33 ред, на питање председника већа а сам тренутак пуцања нисте гледали, П-1 каже ја сам чуо, ја нисам могао да видим. Исто тако истог тог дана 21.01.2009. страна 50/58, 31 ред на

питање адв.Ђуре Драгића каже чула се пуцњава, значи адв.Ђуро Драгић га пита чула се пуцњава или је видео како је пуцано, председник већа каже «рекао је већ да није видео», ја верујем да ово судско веће мора донети једину а праведну пресуду, а то је ослобађајућа пресуда и да ће истог овог момента пустити на слободу оптужене који су у притвору неоправдано већ 20 месеци. Ето само то сам имао још да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Констатује се да је опт.Ђукић допунио своју завршну реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има нешто да дода? Ако нико нема ништа да дода,

Објављујем

да је главни претрес ЗАВРШЕН.

Пресуду ћемо објавити сутра, дакле:

-18.06.2009. године у 13,00 часова у истој овој судници.

Записничар

Председник већа-судија